

[Glistrup]

vi har noget så forfejlet og ulykkeligt som det misfoster, der hedder statsmonopolet på fjernsyn og radio her i landet, så er der tale om noget så farligt og noget så vidtrækkende, at det er særdeles nødvendigt, at man i folketinget også får hånd i hanke med økonomien på det område og derfor vedtager fremskridtsforslaget.

For det er jo ikke sådan, som fru Birte Weiss vil give os indtryk af: at der er fred og ingen fare derude. Fru Birte Weiss kan selvfølgelig have ret i, at man skal vurdere alsidigheden ikke på det enkelte program eller programafsnit, men på hele programfladen. Men det tør jo nok siges, at netop når man tager hele programfladen, så ser man denne forrygende ensidighed til fordel for vagtparaden af dem, der nu engang er magthavere her i landet, og udelukkelse af enhver type af folk, der har andre synspunkter end lige præcis dem, der passer flertallet.

Hr. Erhard Jakobsen kom kun til seks, da han talte, hvor meget han så af misbrug hver dag inden for program 1, men det tør jo nok siges, at det opleves væsentligt hyppigere.

Vi begynder straks om morgenen med denne negative nedrakning fra disse »Vi bruger også«. Så er det med den ene af de positive produktionsfaktorer efter den anden, der simpelt hen bare skal ausradiert være. Derefter får vi Radioavisen, hvor det er de samme fra den lille flok, som nu passer hr. Jørgen Schleimann, som får lov til at udtrykke sig og fremføre deres meninger. Så kommer vi over til Skoleradioen, som hr. Erhard Jakobsen jo har givet et særdeles realistisk billede af, hvor det er viderværdigheder som ØD, Danida, antispanke folk o. lign., som får lov til at dirigere. Vi har en udsendelsestype først på eftermiddagen som »Ugerevyen«, hvor det er den samme ensidige talentløshed af folk, der fremsætter de samme ligegyldige meninger, og som ikke har tænkt en ny tanke, siden Karl Marx døde. Det skal vi have gentaget, og når det er kørt igennem, kommer »Familiespejlet«, præget af den samme bornerte snæversynethed, hvor man opererer i tankebaner, som hører til i sidste århundrede eller allersenest i begyndelsen af dette. Så kommer den programflade, som hr. Arne Melchior var inde på, »Kvartifem« og »Udefra«, kvævnende ud fra den samme lille, ensidige mening, som nu engang passer ind i ligusterfascisternes menighed nord for Kø-

benhavn. Og om aftenen får vi ting som »Undervandstidende« og »Ungdomsredaktionen« og lignende ting.

Fru Birte Weiss har så ganske klart uret, når hun kommer her og påstår, at man ved at bedømme programfladen som helhed skulle kunne komme frem til, at der skulle være nogen som helst alsidighed i det. Det er noget, der hurtigst muligt må afløses af den friske luft fra den frie konkurrence, således at vi virkelig kan få de synspunkter frem, som dækker, og hvor det ikke er dem, der nu engang har fået magtmonopolet her i landet, der alene skal diktere og dominere, som det har været det i alt for mange år i Danmarks Radio.

Her på det sidste er der endda sket det, at selv »Morgennisserne« kan vi ikke få lov til at have i fred. Også dem vil de finkulturelle stjæle fra os, ved at man absolut skal have folkemindeforskere og lignende ind i sådan en udsendelse. Vi må ikke få de gode, gamle julesange, men skal i stedet for have nogle skillingsviser med ord, vi ikke kender. Det er så typisk for den måde, hele Danmarks Radio drives på.

Alt håb lades ude, når kulturministeren derefter påstår, at det må vente på mediekommissionen. Når man ser, hvor ensidigt den kommission er sammensat af folk, der absolut ikke har nogen forbindelser ud over Valby Bakke, men kører med den samme ensidighed, som præger det hele vejen igennem, hvor det er en vagtparade af de samme typer mennesker, som sidder i den mediekommission, så er der ikke nogen som helst grund til at tro, at det kan blive bedre ved, at man venter på, hvad kommissionen kommer med.

Desværre er det i store dele af landet heller ikke blevet bedre af, at vi har fået provins- og regionalradiosystemet. Meget store dele af regionalradioen med Radio København og Radio Fyn som de værste eksempler kører bare ensidigt inden for slumstormergruppen, børnehavepædagoggruppen og disse andre snævre kredse, som man inden for fru Birte Weiss' verden holder så meget af.

Vi skal holde op med denne kedsommelighed, ligegyldighed og talentløshed, som præger Danmarks Radio. Vi skal have alsidighed, vi skal have nytænkning ind i radioen. Det får vi ikke, medmindre vi totalt ændrer den struktur, som ved en historisk ulykkelig